

(5)

DESETA MUZA – SAPPHO

Da, da, u poetskom ciklusu *Crna joha*, kojeg sam posvetio Romantiki,¹ pjesma „Supke obrnuto jajolike“ uranja u same boje matrice:

Ako je vidiš tužnu / Želi da ponovno procvjeta // Takva je kalanhoa / Cvjeta zimi, moja Afrika // Ne pjevam ti, podsjećam te / Na luku isplovljenja // Sitne cvjetice Essaouire

Četiri godine ranije! Essaouira! Iz koje primordijalna simetrala vodi u središte Rotonde Ošlje! Iz Rabata pak u *visočko* sjecište, sa rta Rhir (Agadir) u točku P odnosno, kao dijagonala, u NE ugao *pariske* četvorine. Dakle, tri atlantske marokanske prastare luke danas kontroliraju tri krucijalne matematičke točke matrice aplicirane u srce europskih prostora. Je li programski jezik moga tijela (stanice + zapis) jednak programskom jeziku moga kompjutora? Studije koje esejistički objavljujem na blogu definitivno su tekstovi memoarskoga tipa. Samo tako možemo dokazati da nije evolucija, premda kao suprocesor možda da, ali fundamentalno zacijelo ne.

Kao što su katarakte Nila više brzaci nego vodopadi. Uz povijesni „željezni“ nulti meridijan Ferro i Rotonu Ošlje, snašaju primat nad kartografskom enigmom implementacije *trojanske* eponimske i *plejadске* matrice u real šireg mediteranskog svijeta na kojeg utječu civilizacijski dosezi njegovih naroda. Nulti meridijani samo su igra s moći projektiranih rješenja. A ovdje, naočigled čitavog svijeta, u miru počiva jedan mnogo pravedniji sustav, koji je za središte izabrao jednu malu, skromnu sredinu ilirskog „barbarskog“ svijeta. Ako je netko ovo isplanirao, morao je proći tim putem, naći se tu, i začuditi se – zašto nigdje na mapama nema traga životu jednom takvom središtu, koji drži na okupu sredozemni svijet od Arapskog poluotoka, drevne Nubije, oceanskih otočja, do istoka, sjevera i zapada Europe? Ne zaboravimo, još jednom, u 17. st. Europljani se pozivaju na Klaudija Ptolemeja, a on na sliku Starog poznatog svijeta – Ekumenu. Koliko je ona stara, ne znamo, ali sa sigurnošću možemo kazati da na nju možemo računati od prvih feničkih plovidbi izvan Mediterana (1100. pr. Kr.), pa unatrag. Možda sve do polazišne paralele, 30°58' N (Ošlje – II. katarakta), na kojoj se nalazi i grad Ur (30°57'47" N), a onda smo već u „vremenu proroka“, kad je Ur naseljen (4300. pr. Kr.).

No, poslije će se na tu paralelu, 30°58' N, deltom Nila nanizati gradovi: **Tanis**, kapital 13. nome za doba 19. dinastije (1292.-1189. pr. Kr.), današnji **San El-Hagar**, do njega obližnji **Pi-Ramesses**, te zapadniji **Sais**, kapital 5. nome u doba 24. dinastije (732.-720. pr. Kr.), vrlo zanimljivo, gotovo istoimeni **Sa El-Hagar**, gdje će Solon primiti informaciju o Atlantidi te ju prenijeti na Platona. Na obali jugozapadne od Aleksandrije paralela će proći **Taposirisom**, najvjerojatnije, što pokazuje i matrica, grobnicom Kleopatre. Meridijan **Tanisa** (grčki **Tanais**, kardinalna je točka projekcije) pak opet južno na Nilu prolazi najvećom nekropolom Starog Egipta u **Abydosu**. Ne samo da proosjećamo, nego i naprosto vidimo kako se autonomnošću

¹ Crna joha, *Zadarska smotra*, Godište LXIV, broj 2, Zadar, 2015., 118-124

sustava sukreira mreža umjetnih pozicija, držeći se katarakti Nila kao njihovih prirodnih markera Etalona. Jer, uistinu je fascinantno da još južnije, u „koljenu“ Nila, pod IV. kataraktom, nalazi jedna od najvećih nubijskih nekropola – *Nur* ili *Nurri*. Na meridijanu Saisa pak južno na Nilu leži **Minya**, čije ime potječe od drevnog egipatskog imena *Men'at Khufu*, što je povezano sa značenjem grada u kojemu se doji Khufua, povezujući ga s faraonom Khufuom ili Cheopsom, graditeljem Velike piramide u Gizi.

U Antici I. katarakta bila je južna granica Egipta. Nubija se širila od I. do IV. katarakte. Između IV. i VI. nalazila se pustinja Bayouda (18° N 33° E), koju karakterizira crna bazaltna stijena iz starih vulkana. Geološka studija pustinjskog Gebel abu Nahla otkrila je da je riječ o krateru iz razdoblja prije Kambrija, većem od bilo kojeg poznatog kratera u sjevernom Sudanu. Sjetimo li se Etne i Lipara, Ferro i Kanari su vulkanski otoci, tko zna...? No očito, u cijeloj priči vulkani imaju prestižnu ulogu.

Prijenos Crne kamene prilike, povezan je s prijenosom frigijskog Cybelina kulta u Rim (204. pr. Kr.), za kojeg se vjeruje da je „sjedeća žena“ iz Çatalhöyük, 6000. pr. Kr. Vulkanska stijena planine *Sypilus* svjedoči mjestu njenog rođenja, po rimskim izvorima to je planina Ida u Troadi (*Magna Mater deorum Idaea*). Kako se planina *Sypilus* nalazi na 38°34' N (27°27' E), što je geografska širina sjecišta dijagonala *trojanske* četvorine Troja – Cirenaica – Utica – Vlašići (t. „T“) i primordijalne simetrale, a na meridijanu grada Visokoga, logično je očekivati rezultat iste geografske rezolucije. Naime, interesantno je da se glavno frigijsko svetište Cybele nalazilo u *Pessinusu*, 10' W od meridijana na kojemu bi se danas našlo Ošlje od nultog meridijana Fuerteventure (31°35'/31°45' E), odnosno, ako bi računali od najistočnijih rtova otoka, 13°51' W, na istoj geografskoj dužini **31°35' E** (najviši vrh Fuerteventure, Pico de la Zarza ili Jandia, 807 m, nalazi se na krajnjem jugozapadu otoka, 14°21' W (28°06' N).

Zašto nam je intrigantna geografska dužina *Pessinosa*? O njoj je bilo govora u kontekstu ugla *Orionova romba* (Giza – Elektra – *Tetida*²) projiciranog u jednoj od ranih studija, u točki na *Kadmovoj osi* koja pada na obali jezera Beysehir u Akuburun. Međutim, 6' E od te točke nalazi se svetište Eflatun Pinar poznato i kao „Platonovo proljeće“, što je naziv **izvoru** koji se uzdiže s tla. Tijekom kasnog brončanog doba tu je sagrađen spomenik svetog bazena posvećenog svetom kultu proljeća starih Hetita. Spomenik je tumačen kao **svetilište Platonu** tijekom srednjovjekovnog razdoblja. Preko jezera pruža se tetiva ili stranica trokuta što povezuje inverznu Elektru i Sterope.

Na jugu Egipta, uzvodno od II. katarakte, protežući se u razdoblju prosperiteta države (2500.-1500. pr. Kr.), faraoni i prinčevi su se okupljali oko Kerme. Nedavna arheološka istraživanja pokazuju da uključuje Gebel Barkal i možda Kourgous, egipatsku granicu Thutmosisa III., a možda čak i dalje, putovima prema Africi, slijedeći staze koje označavaju izraz *Darb el-Arba'in*, „**cesta od četrdeset dana**“. Jednom od njih kroz pustinju Meroitski kralj Nastasen (320.-310. pr. Kr.) marširao je iz kraljevskog grada Shendi Bagrawiya kod Karime, da bi bio okrunjen u hramu Amona na Gebelovoj planini Barkal, kao što je zabilježeno na slikarstvu pronađenom u hramu. Smatra se jednom od najstarijih cesta koja povezuje obalu Crvenog mora s unutrašnjosti Sudana, koju su drevni faraoni koristili za prijevoz robe iz Afrike na obalu. Bila je poznata za vrijeme meroitijskih i kršćanskih razdoblja. Iz tog ciklusa morala je poteći i Crna Bogorodica.

Kao i danas, plodnost svega što je moglo dati novi život, muški/ženski princip, učinio je da je život cvjetao, trgovina se razgranavala, ljudi su putovali, karavanama, plovili. Kako? Na nepoznato? Makar i radi zaštite, gledajući u nebo. Zašto mi mislimo da prije nas ništa nije postojalo? A sat i Greenwich, da su upravitelji svijetom?

1. 12. 2018. 19:57

Kušitske piramide, Meroe

Zašto ja

Teorija vjerojatnosti zapravo je matematička teorija slučaja. To ćemo pročitati već na samom ulazu u „Teoriju vjerojatnosti“ (Vranić-Martić, Matematika za ekonomiste, Zagreb, 1967, 118-157). Istodobno, u matematičkom obliku možemo vjerojatnost pisati ovako: $P(D) = m / n$ gdje $P(D)$ znači vjerojatnost, m broj povoljnih slučajeva, a n broj svih jednako mogućih slučajeva. Postavljam zadatak za vježbu: države Hrvatska, Mađarska i Rumunjska zajedno imaju c. 24 000 000 stanovnika. Kolika je vjerojatnost da će se dvojica iz Hrvatske, dvojica iz Mađarske i jedan iz Rumunjske (5) susresti i naći (slučaj) u mjestu boravka jednog od sudionika geografski i koordinatno povezani njihovim mjestima rođenja u geometrijskom rasteru četvorine i trokuta pravog kuta? Vremenska determinanta 10 godina.

Računica: $P(D) = 5 : 24\,000\,000$ ili $2.08333333e-7$

A dogodilo se, u ožujku, meni i mojim kolegama, na simpoziju – „Izazovi 21. stoljeća“.

Sve je vrlo jednostavno: ako je zakonitost, onda smo prirodan odabir! Da bi ste samo i pomislili na svetost morate, barem toliko, sjesti uz Nil, ili umočiti prst pa, po onu starinsku, pomorsku, biti povezani sa čitavim svijetom. Spram onoga što se događa na Gangesu, to nije isto, jer nije isto ni suutočiti se s Mediteranom ili oceanom. Rijeke, poput Nila, su zakonitosti zatvorenih mora, koje nam uvjetuju i određuju granice, ne samo one fizičkog ili političkog smisla, ne, jer nije isto mjeriti duhovnost i zemlju, koja se može kupiti i prodati, izgubiti ili osvojiti. Izgubiš li, ili prodaš dušu, u tijelu imaš sušu! To je funkcija kojom su mjerili svoju civilizaciju drevni narodi uz rijeke, koje su tek tekle, i tekle, nanoseći mulj i plodnost, nemilosrdnost i mudrost. Da bi prešao rijeku morao si splavariti, što je mit, ili sagraditi mostove, koji imaju svoje putove, oni udaljenosti, a mi naše živote, iz jednih voda, u druge, iz fertlnosti, koja je čisti fraktal, u princip, koji je čisti matriks.

Moje začecje desilo se na rijeci Cetini, na rimskom mostu, *Pons Tiluri (Ciluri)*, kojeg Justinijan daruje benediktinskom samostanu u Monte Cassinu. Tu sam počeo mjeriti, da bih sebe pronašao konačno na ušću Atbare u Nil, na meridijanu samostana sv. Katarine na Sinaju, ili u samom gradu Atbaru na meridijanu samog najvišeg vrha planine ($33^{\circ}57' E / 33^{\circ}59' E$). U

Sinju je, za posjeta mužu, moja baka, Šibenčanka, rodila majku, a 22 godine poslije ona pak mene (*linija-života*, 22.45°).

Zašto je sve tako, ako nije slučajno, a „slučajno!“ nije? Potpuno sam siguran u biogenetičnost materijala, no tu mi nedostaje znanja. Ono što mogu, mogu potvrditi matematički, mjerenjem. Zanima me, ako brojčane vrijednosti komuniciraju komparativno u nove informacije, što bi se desilo s vrijednošću kuta primordijalne simetrale u dužinskoj primjeni?

Radius primordijalne kružnice iznosi 14,05 cm. U izvornoj implementaciji u realni prostor Sredozemlja, na istoku ju determinira istočna tangenta kao geografska dužina izvora Atbare (37°11' E). Meridijan ušća Atbare u Nil tako ostaje unutar kružnice 3°12' W od izvora rijeke. S obzirom da imamo promjer kružnice 28,1 cm, a kut primordijalne simetrale je 27.81°, prvo što se pitam je – na kojoj paraleli ću unutar opsega primordijalne kružnice izmjeriti dužinu 27,8(1) cm, što je datum rođenja moje majke, a zrcalno mu stoji datum rođenja moga oca (18. 7.)? Prvo pa „muško“, koliko sam truda uložio u tu „arapsku“ studiju („Vlašići i mali narodi 2“)! Riječ je o paraleli sjeverne tangente *Arapske* kružnice, 39°08' N (izvor pritoke Atbare, rijeke Takazze, 39°02' E). Mogu li, smijem li dalje?

Mogu, dok još putuju, po zvijezdama, noće u pustinji, uz vatru, da bi stigli na vrijeme, pokloniti se, prinijeti darove. Što mi je činiti, što još da sâm prinesem kako bih kroz dijete provjerio sebe, svjestan singularnosti „vremenske kapsule“? Očito je, stvaram po zakonitosti konvergencije. U tom slučaju, dokazujem postojanje limesa koji je sam još uvijek nepoznat.

Katarakte, simulirane na mapi anticipirajućim održavanjem „temperature“ matrice, ne možemo isključiti, jer preslika precizno zrcali njihovu strukturu. Međutim, sad je trenutak za nešto novo, za njihovo realno ustoličenje, što će ujedno dati i odgovor na netom postavljeno pitanje. Pregled ću maksimalno pojednostavniti ili, bolje kazano, sintetizirati. Međutim, cilj mi je pokazati, što je u cijelom procesu i vidljivo, kako moj osobni sustav na vrlo afirmativan način komunicira na *plejadskoj-trojanskoj* razini. To naprosto sugerira permanentno javljanje matematičkih točaka na onim mjestima gdje se **pojedinačno zadovoljava svojim općim** ili ono **zemaljsko svojim kozmičkim**.

Svijet sam ugledao u Sinju, 30. 7. 1950. oko 13.30 h, što znači da je porod započeo nešto ranije. Izvor Atbara na meridijanu je 37°11' E. Istodobno, El Matareya u delti Nila dio je *Heliopolisa* i smještena je na 30°07'46" N (31°17'20" E). Po legendi, Sveta obitelj se skriva pod stablom u *Heliopolisu* (poznato kao „Stablo Djevice Marije“), gradu kojeg smatraju starim 7000 godina, po staroegipatskim vjerovanjima, gradu **Ono**, „mjestu nastanka života“, mjestu rođenja boga Sunca. S obzirom na prijašnje nalaze na ovoj lokaciji i pretpostavke da su u ovaj grad dolazili Pitagora, Aristotel i Platon, vjeruje se u moguće nalaze starovjekovnih knjižnica. Grad i danas baštini obelisk Senusreta I. faraona XII. dinastije koji je nastavio ekspanzionističku politiku svoga oca protiv Nubije te uspostavio formalnu južnu granicu Egipta u blizini II. katarakte. Upravo on je organizirao ekspediciju u oaze Zapadne pustinje (Mut, Kharga). Vladao je od 1971. do 1926. pr. Kr. što je zrcalno upravo doba življenja nas i naših očeva danas.

Računica:

- $37^{\circ}11' - 17^{\circ}41' E$ (Vedrine, Šipići, $16^{\circ}44' E$)² = $19^{\circ}30'$ = $19.50^{\circ} E$ (dan i godina rođenja u izvoru Atbara, meridijan *zlatnog reza* objekta Rotonde)

² Nevjerojatno, ali jedini eponim, Via Vedrine, satelitom nalazim u Italiji, permutacijski, ponovno na geografskoj širini Ošlja – 45°32' N i 10°30' E.

- $37^{\circ}11' + 17^{\circ}40' \text{ E} = \mathbf{54^{\circ}51'}$ // $39^{\circ}02' + 17^{\circ}40' = \mathbf{56^{\circ}42'}$ // $54^{\circ}51' + 56^{\circ}42' = \mathbf{111^{\circ}33' \text{ E}}$
- $111^{\circ}33' = 111.55^{\circ} : 2 = \mathbf{55.775^{\circ}}$ (prosječna sredina dvaju izvora)
- $90^{\circ} \times 0.618 = \mathbf{55.62^{\circ}}$ // razlika **1.00278** (primordijalna simetrala 27.81° , rođenje majke, 27. 8. 1928. / rođenje oca, 17. 8. 1925. / Romantike, 28. 7. 1952.)
- **Točka G6:** $36^{\circ}20' \text{ N} + 20^{\circ}30' \text{ E} = \mathbf{56^{\circ}50'}$ // 55.62° (permutacija)
- $55.62^{\circ} - 36^{\circ}20'$ ili $36.333\dots^{\circ} = 19.29^{\circ} + 17.7333\dots^{\circ}$ (Ošlje) = 37.02333° ili **$37^{\circ}01'24''$** ili čisti meridijan primordijalne **Caleano**
- $39^{\circ}02' - 17^{\circ}40' = 21^{\circ}22'$ ($\pm 7'$ od II. katarakte s čijom je paralelom započeto projektiranje Ošlja: $21^{\circ}29' \text{ N}, 39^{\circ}09' \text{ E}$)
-

Životne-linije! Nego što? Ovo sam izveo da bih potaknuo interes, da netko neobičan zaviri, pogleda, stetoskopom, ultrazvučno, rentgenom, magnetskom... što je unutra, što se krije iza vodo-spremnika naših genetskih „kućica“ u kojima smo sabijeni, šćućureni, čekamo svoj red na izlazak. Medicinski, testisi se spuštaju u mošnje također u mjesecu *zlatnog reza* (5.). Ne govori li o tomu upravo permutacija brojeva dvaju meridijana, izvora Atbara i *Heliopolisa*, $37^{\circ}11' / 31^{\circ}17'$?

Ili pak grobnica Darija I. Velikog **Naqsh-e Rustam**, 7 km NW od *Perzopolisa* (Darije ga podiže 515. pr. Kr.), na paraleli $29^{\circ}59'20'' \text{ N}$ nastavlja se na geografsku širinu Velike piramide Gize, $29^{\circ}59' \text{ N}$. Kardinalno je, međutim, da grobnicom prolazi meridijan $52^{\circ}52'29'' \text{ E}$ koji ne svjedoči samo znanjima tadašnjih astronoma i geografa nego i za to doba mističnim mogućnostima kalibracije geografske pozicije. Naime, od meridijana Piramide Gize, ujedno i *Tetide* ($31^{\circ}08' \text{ E}$), razlika iznosi $52'+20'+52'+29'' \text{ E}$ ili zbrojeno $21^{\circ}44'29''$ (Elektra-Alcyone 22.45°). Ne zaslužuje li čovjek, koji je vladao Egiptom i 500. pr. Kr. otvorio Sueski kanal, takvu grobnicu?

Ili, tisućljećima poslije, Grk, trgovac, Konstantinos (Kostas), svoj grad – **Kosti** – na zapadnoj obali rijeke, podignut 1899. **uspostavljajući trgovinu na Bijelom Nilu**, gdje ga hodočasnici iz Zapadne Afrike prelaze na putu do Meke. Vidjeli smo u prošlom članku kako u Atbar permutira Rabat u Maroku, a sada na istočnoj obali, preko puta Kostija, nalazimo sudanski grad **Rabak**, kapital države Bijeli Nil. Kako ih dijeli samo Bijeli Nil, a povezuje most, kao test zajedničke pozicije možemo bezrezervno uzeti koordinate $13^{\circ}11' \text{ N } 32^{\circ}40' \text{ E}$. Geografska širina zamjenom je na sredozemnoj obali Libije precizno meridijan drevnog Tripolija, fenička *Oea* ($13^{\circ}11' \text{ E}$) geografska dužina pak ostaje meridijan Luxora (Theba, Karnak) i VI. katarakte. No, međutim, Tripoli se nalazi na paraleli $32^{\circ}53' \text{ N}$ što je zamjenski meridijan I. katarakte Nila. Ne ilustrira to samo povijesno „važnu ulogu Grka u Sudanu“, osobito u trgovini, već je istodobno i snažan primjer modernog poznavanja i korištenja matrice.

Svakako, da, zaslužuju to i jedan i drugi, i Darije i Kostas, ali to su primjeri kad se pojedinačno zadovoljava svojim općim mimo utjecaja slobodne volje!

Da bih se ja rodio 30. srpnja, morao sam biti začet zadnjeg dana listopada (1949.), kad se rodio moj prvi sin (1979.), 30 godina poslije. Između njega i rođenja drugog sina, prvog dana listopada, 30 je dana (1989.). Između nas troje je 30 i 10 godina razlike. Kakav je to Plan, čiji? Nemoguće je bilo doprijeti do izvora Nigera, pa su i danas prisutne kontroverze. Dovoljno je samo ući u registar koordinata različitih država, da bi se shvatila sva uzaludnost „poštenog suđenja“. Do antike čovjek je smišljao optički, onda će nam rukama promijeniti život.

Zbroj meridijana Ferro i meridijana Marije Bistrice ($17^{\circ}40' + 16^{\circ}06' E$), daje geografsku dužinu **V. katarakte** Nila, $33^{\circ}46' E$. Nil je vezan za sudbinu Mojsija, *Sveta obitelj* bježi u deltu Nila, očito ima nekog smisla spram dalekog kozmogonijskog, mitološkog pa geografsko-prostornog kontinuiteta konteksta religijske i sakralne organizacije života na zemlji. Zapadno od Gondara (2'), k izvoru Atbare, nalazi se vrh Carua Mariam ($37^{\circ}26' E$), ili III. katarakta + Ferro. Slučajno?

Rembrandt, *Bijeg u Egipat*

Kuriozitet rijeke Neve, duge tek 74 km, čini njen izvor iz jezera Ladoga na jednakoj geografskoj širini ušća (Baltičko more), $60^{\circ}00' N$. Utok u Baltičko more na meridijanu je $30^{\circ}07' E$, izlaz iz jezera je na 31.08. (meridijan Velike piramide – Giza i *Tetida* primordijalne kružnice). Imao sam ujaka, baš imenom Neven. Preminuo je 31. 08. Dakle, izvor i preminuće, ušće i rođenja? Za doba Rurika će tu na $59^{\circ}59'50'' N$ i $32^{\circ}17'53'' E$, niknuti Stara Ladoga (4' W od IV. katarakte) te c. 1° južnije i 1° zapadnije, Veliky Novgorod (8./9. st.). Kijevska Rus Varianga dat će princa Igor I. te će ju obilježiti pozicija primordijalne Taygete u zoni grada Krivoj Rog („gor“).

24./27. 12. 2018. 17:44

Ne čitaj ako nisi zatvorenih očiju

I došli smo tako do točke kad se opet nešto počinje obnavljati. Došli smo ponovno na *zlatni rez* Ošlja, izveden iz $17.733..^{\circ}$ ($17^{\circ}44' E$) s početka, da bi smo dobili 28.7° ili $28^{\circ}42' E$. Ako je zamišljeni meridijan rotunde u Ošlju *zlatni rez*, veću dužinu na istoku limitira meridijan $28^{\circ}42' E$, na skali geografske dužine mape K15e, početni meridijan bit će 10.967° ili $10^{\circ}58'' E$, ili primordijalna **Alcyone**, koja na paraleli zajedno s Elektrom tvori *liniju-života*. Prividni sjaj, astronomski podatak, zvijezde Alcyone je **2,86** (28.7.), Elektre **3,70** (30.7.). Treba li suživotu s mojom **Romantikom** tražiti dušu? Ne, implementirani smo, morali smo biti! Tako se ponaša samo fraktal.

Tome će i dalje biti Tome, a dva meridijana, $28^{\circ}42' E$ i $17^{\circ}44' E$, će i dalje auto-projektirati:

- prvi, ugao proširenog *pariskog* pravokutnika (Dakhla oaza, Mut) u sjecištu dijagonale iz točke M i ortogonale što od njega vodi u zatvaranje SE ugla pravokutnika u sjevernoj točki Zaljeva Iskenderuna;

- drugi, na crti libijske obale, središtu kružnice Ošlja, sjecište ortogonale M – M' te dijagonale iz Monfalconea. Apsolutna intervencija geometrije u prirodnu kardinalnost geomorfološke situacije, u ovom slučaju, čitavog šireg Sredozemlja;
- usto, prvi meridijan prolazi zvijezdom Sterope *Argonautske* kružnice te deltom Nila, 4' E od miletske kolonije *Histria* ili *Istros* (7. st. pr. Kr.);
- potpuno jednaki odnos proporcije *zlatnog reza* mjerimo od meridijana primordijalne simetrane, preko meridijana *visočkog* sjecišta u *zlatnom rezu*, do meridijana *istanbulske* kružnice;
- veća dužina, također je raspon od meridijana središta *Bolbe* do meridijana ugla Kharga oaze, što je ortogonalom spona s najistočnijom točkom Crnog mora... kraću dužinu na zapadu limitira meridijan Hanibalove bitke kod Metaura... itd.

Riječ o temeljnom obrascu ponašanja sustava u *zlatnom rezu*. Naime, ukupna dužina raspona ovog mjerila, odgovara udaljenosti, na primjer, od meridijana zvijezde Caleano do meridijana točke P, najjužnije točke Sredozemnog mora. *Zlatni rez* je tada u južnim vratima Dardanela (Troja). Mjerimo li od pozicije *Tetide*, zapadni limit je meridijan Monfalconea, najsjevernije točke Sredozemnog mora. Ako istočni meridijan postavimo u poziciju *vršišta* primordijalne simetrane, *zlatni rez* naći će se na meridijanu točke M, a zapadni meridijan proći će preko najvišeg vrha Vlašića, Paljenik.

Gotovo pa imamo zakonitost: **sve ključne točke sustava pod kontrolom su mjerila u *zlatnom rezu* kojim dirigira i upravlja pozicija Ošlja između meridijana primordijalne Alcyone i meridijana 28°42' E.**

Prolazi točkom u kojoj se u delti Dunav račva na dva kraka ušća kod antičkog grada Tulcea (*Aegyssus*, 7. st. pr. Kr.). (Prisjetimo se te iste točke račvišta u delti Nila.) Maloazijski poluotok na tom meridijanu bilježi 3000 pr. Kr. staro arheološko nalazište i antički *Aphrodisias*, grad jedinstvenog kulturnog imidža posvećen Afroditi božici ljubavi i ljepote, ranije Lelegon Polis, od 7. st. Stauroupolis, „grad Križa“, navodno, kako bi se uklonile poganske konotacije (37°42'30" N 28°43' E). Kip Afrodite, koji je nesumnjivo pripadao njenom hramu u gradu, kanonska slika, tipična za anatolijske kulturne slike, pokazuje da je ona povezana s Gospom od Efeza, široko poštovanom u grčko-rimskom svijetu kao Artemida Efeza. Nadalje nam je onda sve jasno, od dolaska sv. Pavla i Poslanice Efežanima, do Marijine Kuće u brdu pokraj Efeza. Mjesto rođenja Afrodite, po predaji je i „Afroditina stijena“ na zapadnoj obali Cipra u aktualnom gradu Paphos, svega 3' E od meridijana IV. katarakte Nila. A civilizirani Kras razapinje Spartakove robove na *Via Appiji*, od mjesta bitke do ulaza u Rim grad. Što je sad tu „križ“? Poganstvo ili preciznih 9° razlike sebi svojstvenih koordinata? Ili nešto treće?

U studiji o „Zadarskim astronomskim tablicama“ dao sam prijedlog Mileta kao grada kojemu su tablice „posvećene“. Sad vidim da tu paralelu, 37°42'30" N, gornju granicu geografske širine za koju su vrijednosti date u tablicama, igrom slučaja ili ne, baš u doba odlaska križara iz Svete zemlje i smještanja Loretske legende, uvjetuje *Afrodisias*, upozoravajući i na druge konotacije unutar prostora djelovanja kulta Artemide. Naime, krucijalan je podatak iz studije da paralela prolazi 10' južnije od antičkog lokaliteta *Magnesia ad Meandrum*, kasnije *ad Sipylum*, također mjesta štovanja Artemis, ovog puta Leucophryene. Kuriozitet projekcije je prolaz kroz poziciju efeške Marijine Kuće *nazaretsko-trsatskog* kraka Karte Leopardi. *Magnezija* je sadržavala i hram Dindymene, majke bogova Cybele. Ako je točna Strabonova informacija o mogućem premještanju *Magnesije* s obale Meandra na mjesto podno planine Thorax, tri milje od rijeke, ne nazivamo li mi toraksom danas u medicini „prsni koš“?

Afrodita iz Aphrodisiasa

Čitavo to područje Karije od 27. do 29. meridijana istok, posijano je svetištima i hramovima koji baštine, vjerojatno pod snažnim utjecajem Efeške Artemide, kult Cybele, Artemide i Apola, na koje će se s početkom kršćanstva nastaviti marijanska tradicija. Uz ostale, tu je i **Hierapolis** (37°55'30" N 29°07'33" E), **Nysa** (37°54' N 28°09' E), **Alabanda** (37°35'30" N 27°59'08" E), **Didyma** (37°23'06" N 27°15'23" E), **Miletos**, grad kumulirajuće svekolike ljudske povijesti, sa svojim hramom *Ionic Stoa on the Sacred Way* (37°32' N 27°17' E), **Priene** (37°39' N 27°17' E). Upravo tri posljednja lokaliteta, na istom meridijanu i sa 9', pa 7' razlike po paraleli, ukazuju na sustavnost impostacije rano dostupnom ne-koordinatnom astronomsko-geografskom znanošću. Grad **Mylasa** (37°19' N **27°47'** E) leži na meridijanu izvedenom iz *zlatnog reza* primordijalne simetrale 27.81° / 45° (majka).

Nevjerojatan rasplet projektiranja *trojanske* eponimske te implementacije *plejadske* matrice. Studija, „Alcyone, ljubavi moja“, nosila je u sebi tu poruku „žene“ s kojom i za koju živim već punih **49** godina. Po doseljenju u Split, drugi najveći hrvatski grad, čitavi moj život odvio se u 50 m udaljenosti od nje. Tko je taj što nas je spojio, dva dana i dvije godine razlike po rođenju, među tisućama mladih toga grada? Tko svime upravlja? Pratimo zanimljivu situaciju: meridijan Romantike, 28°42' E, iz kojeg *zlatni rez* meridijana Rotonde u Ošlju postaje 17°44' E, 25' W je udaljen od najistočnije pozicije *Hierapolis*a (Svetog grada), 29°07'33" E. Od njega zapadno, istih 25' daje meridijan 28°17' E. Meridijan *Miletosa* i *Priene*, među kojima je razlike 7' N, je 27°17' E, dakle, precizno 1° W.

Deseta muza – Sappho

Bitka kod Abukira notificirana je kod rta Aleksandrije, koji sa zapada zatvara zaljev Abukir. Kroz jedan od „željeznih“ rtova, alžirski Fer, prolazi i meridijan mog „anđela čuvara“, 7°12' E. Ali što time dobijemo? Ako pribrojimo vrijednosti kuta Taygete 46.298° vrijednost meridijana 7°12' ili 7.2°, dobit ćemo 53.498° ili 53°30', što je točno **10°** N od paralele Apatije, Splita i Ciste Provo. No 53°30' N ima svoju kardinalnu vrijednost. To je geografska širina **Hamburga**, druge po veličini luke Europe iza Rotterdama, na rijeci Elbi, rascvjetanoj tu u „veliku Veneciju“. Njegov je meridijan **10°00'** E, pa zar je čudno da širinom grada prolazi meridijan najzapadnijeg rta otoka Elba (Punta Nera), 10°06' E. Europa sa Sredozemljem umrežena je sam Bog zna kolikim tisućama godina kumuliranog znanja, koje se prenosilo i predavalo tek koliko je dopuštala svećenička stega. Sve drugo odlazilo je u predaje koje narodi pamte i danas.

Ham, Noin sin, oca je vidio golog, oca koji je „umro 350 godina nakon potopa, u dobi od **950** godina kao posljednji od velikih dugovječnih pretpotopnih Patrijarha. Najdulji životni vijek čovjeka, kako Biblija kaže, smanjivao se brzo nakon toga, od 900 godina do 120 godina, koliko je poživio Mojsije unutar samo nekoliko generacija. Nekoliko generacija poslije životni vijek je u prosjeku bio manji od sto godina.“ A nisu li ono i tri brata, Jafet, Šem i Ham, utemeljitelji naroda triju kontinenata: Jafet – Europe, Šem – Azije i Ham – Afrike.

Zato se sve i ogleda u kontekstu geografske distribucije božanstava: Bes i Serapeum u *Sabrathi*, Ba'al-Hammon u drevnom Hammonu, danas Oum el Aamad između Tyra i Accre (33°08' N 35°09' E). Njegov ženski partner, božanstvo Tanit (mjesta šovanja: Ugarit, Kerkouane, rt Bon – zona Alcyone, time i Elektre), ekvivalent je lunarnoj božici Astarte... Djevičanstvo, fertilitnost, dojenje... prenose se s kulta na kult, s razdoblja na razdoblje, pa nije ni čudno da na stećku Opačca poziciju Majke Pleione zauzima simbol polumjesec (studija: „Stećak u Opačcu – novo čitanje Plejada“). Na slici Selene i Endymiona, gotovo neprimjetan je rog i glava bika, kojeg lunarna božica drži na užetu, dok joj nad glavom stoji polumjesec. Identičnu konstrukciju dobili smo u Rotondi nad Ošljem kružnicom koja prolazi pozicijama primordijalne i inverzne Sterope, na zapadu vrškovima završetaka zidova *westwerka*. A gdje je središte kružnice? Posredujući anatomsku sliku, u poziciji „vulve“, sjecišta horizontalne osi Rotonde i meridijana Alcyone. O ljuska li je ta seksualnost energije! G. K. Chesterton govori o Tanit u svom prikazu Punskih ratova, „rata bogova i demona“, opisujući kulturni šok stranih vojski u Italiji kada je Hannibal prešao Alpe: „bio je to glas Tanit, nevidljive, iza njezinih pratećih velova, šaputanja o ljubavi koja je užasnija od mržnje. U povijesnom romanu Gustava Flauberta *Salammbô* naslovni je lik svećenica Tanita, Mâtho, pak, glavni muški protagonist, libijski plaćenik koji se pobunio u ratu s Kartagom, provalio u hram boginje i ukrao joj veo.

Selena and Endymion
Ceiling at Ny Carlsberg Glyptotek, Copenhagen

Vidjeli smo što se događa kad kutu Taygete pribrojimo meridijan 7.2°, a sad ćemo to ponoviti umanjujući njihove vrijednosti. Rezultat 39.098° ili 39°06' N nas vodi na liniju starih kolonija, Crotona na istočnoj obali Kalabrije (*Kroton*, utemeljen 710. pr. Kr. po kolonistima Aheje), pa otoka Sant'Antioco na jugozapadu Sardinije (5. milenij pr. Kr. koloniziran po Feničanima u 8. st. pr. Kr. – *Sulky*), zatim najsjevernijeg rta Ibize, također fenički kolonizirane, Punta Moscarte, gdje vrlo precizno pada i *treća kućica* zapadnog kraka *beirutsko-zadarske* trajektorije Karte Leopardi. Međutim, iz *epirske kućice nazaretsko-trsatske* trajektorije prijenosa ortogonala pravog kuta 90° (K02) vodi u libijski Zuwarah, koji

svojim srednjovjekovnim nazivom Zwara, upućuje na zajednički korijen sa Zadrom, iz kojega doista razdjelnica na Karti Leopardi (c. 69°/51°) vodi upravo u Zuwarah (K03).

I što sad, rekli bi neki? No, luka i Punta de Zoyara (Katalonski plovidbeni priručnik, 1375.), nalazi se na 32°55' N, što je geografska dužina 2' E od meridijana I. katarakte (32°53' E), i također 2' E od (inverzno gledano 12°7' E) stvarne dužine Zuwaraha, 12°05' E. Kao što je i vrh rta Bon na 11°1' E inverzno od rođendana Pajrićeva, 1. 11. a razdjelnica 69°/51° od rta vodi u sami centar Rijeke tj. Trsat.

Eto tko nas je sve okupio, tko nas drži na istom meridijanu Sinja i Koljnofa, gdje stoji crkva Gospe od Loreta. Matematički, ostaje razriješiti pitanje zamjene ovoga za neku mjeru drugoga, starijega mjernog sustava. Inače, 1°11' E, meridijan je luke Tarragona, feničkog *Tarchona*, potom najzapadnijeg otočića feničke Ibize, Illa es Vedra, i usuprot, na alžirskoj obali, rta Cap Kalah. Rt Ferret nalazi se na 1°15' W.

Nema tu mjesta slučajnosti, a kako se iz zemljovida iščitavaju osobne identifikacije ljudi, drugo je pitanje. Tek, cijela ova priča je još jedna legenda, poput Shakespeareove romance, Arthurova ili Salomonova mita, ukoliko to ne shvatimo ozbiljno. Na istoku, 39°06' N je geografska širina Bergame, starog *Pergamona*, što je praktično sjeverna tangenta *Arapske* kružnice (39°07'57" N), koja se hvata za Elektru primordijalne kružnice. Na obali otoka Lezbosa na toj je paraleli luka **Mitylene**, grčkog kulturnog centra 7. st. pr. Kr., iz koje potječe Pitacus, jedan od **Sedam mudraca stare** Grčke (640.-568. pr. Kr.), te grada u kojem dvije godine živi i Aristotel. Po rođenju poznati su domicilno poete Alcaeus i **Sappho** (c. 630. - c. 570. pr. Kr.), koju je Platon nazvao „mudrom“, „desetom“ i „smrtnom muzom“. Zašto je, navodno, iz političkih razloga baš bila protjerana u Sirakuzu (*Ortiglia*), koju utemeljuju kolonisti Korinta u 8. st. pr. Kr., kulturnom gradu sv. Lucije,³ na meridijanu naše **Ljube**? Pjesnikinja uglavnom ljubavne poezije, zaslužna za „pomjerenje estetskog pokreta od klasičnih tema grčke mitologije k temama individualnog ljudskog iskustva“, autorica je jedne jedine u cijelosti sačuvane poeme, „Ode Afroditi“. Zašto baš tako precizno Ljuba? Ima li ljepšeg završetka (Lord Byron, 1788.):

*I naprijed viđen brijeg, nezaboravan,
ljubavnika pribježište i lezbijke grob.
Crna Sappho! Zar stihovi besmrtni ne mogoše da sačuvaju
te grudi napojene tako besmrtnom vatrom?*

Moderno binomno ime zvijezde Alcyone potječe od latinskog *alcedo*, „kingfisher“ (od grčkog ἄλκυών, halcyon) i Atthis, lijepe mlade žene Lesbosa, favorizirane u ljubavnoj poeziji Sappho (STUDIJE I. – „Alcyone – ljubavi moja“). U grčkoj mitologiji, eolska je kćer i supruga Ceyxa. Kada je njezin suprug poginuo u brodolomu, Alcyone se bacila u more, nakon čega su ih bogovi pretvorili u zimske ptice. „Kad se Alcyone gnijezdila na plaži, valovi su prijetili da će je uništiti. Aeolus je obuzdavao vjetrove i držao ih smirenim tijekom **sedam dana** svake godine, kako bi mogla položiti jaja. Oni su postali poznati kao „**zlatni dani**“, kada se oluje ne pojavljuju. Danas se taj izraz koristi za označavanje prošlog razdoblja koje se pamti kao sretno i (ili) uspješno.“

Ima li jačeg razloga mjerenju međuobalnih udaljenosti u *plejadskom* obrascu i *zlatnom rezu*? S motrišta organizacije života na zemlji zacijelo ne. Istodobno, kult Atisa datira od oko 1250.

³ Tri moja znanstvena rada, jedan međunarodni, i Romantika krštena Luce.

pr. Kr. u *Dindymonu*. Izvorno je bio mjesno polu-božanstvo Frigije, povezano s velikim frigijskim trgovačkim gradom *Pessinos*, koji je ležao pod zavjetrinom planine *Agdistis* personificirane kao *daimon*, koju su stranci povezivali s velikom majkom **Cybelom**. Jedan od njezinih atributa je **nazubljena kruna** koju danas nalazimo u grbovima većine gradova sredozemne kršćanske Europe. Starorimska figura boga Attisa pronađena u Ostiji danas se nalazi u Lateran muzeju u Rimu.

Tradicija i inovacije u obrazovanju i istraživanju – put u budućnost!

Sappho, Charles Mengin,⁴ 1877.
Manchester Art Gallery

01./03. 01. 2019. 12:27/20:07

⁴ Rodio se 5. 7. na dan mog vjenčanja '75. Srđanov otac rođen 7. 5. preminuo 5. 7.